

[Gunhild Due.]

lig godt se det principielt rigtige i dette synspunkt. Når jeg alligevel går ind for, at vi bør bestemme os til at lade tilskuddene tilgå moderen, er det ud fra nogle tanker, jeg har gjort mig; hvis man ser på familierne og først tager de familier, hvor der er et dårligt indbyrdes forhold og måske en dårlig økonomi, er det vel nok nogenlunde ligegyldigt, hvem der får pengene, for så vil den stærkeste jo alligevel snuppe dem. I de familier, hvor der er et godt forhold, vil det også være fuldstændig ligegyldigt, hvem der får pengene. Men der er en række familier, hvor man egentlig lever ganske udmærket sammen, men hvor moderen ikke har nogen selvstændig indtægt, og hvor hun derfor må anmode manden i huset om alle de penge, hun skal bruge, også til tøj til børnene og sådan noget. Det er jo ikke alle mænd, der følger lige godt med i priserne, og mange gange kommer hun ud for, at han slet ikke kan forstå, at der nu allerede igen skal bruges så mange penge til det og det. Jeg synes, det ville være rart for netop denne kategori af kvinder at få disse børnetilskud, så de er fri for at stå og tigge deres mænd om de penge, der skal bruges til deres fælles børn. Det er egentlig det, der har fået mig til at gå ind for synspunktet, selv om jeg godt kan se det principielt rigtige i hr. P. E. Eriksens synspunkter.

Jeg er også enig med hr. Asger Jensen i, at betegnelsen på de forskellige børnetilskudsuddelser er uheldig. Det bliver ikke let for de folk, der eventuelt skal have dem, at hitte ud af det. Jeg mener, det må være muligt at finde nogle andre betegnelser.

Hvad angår spørgsmålet om særlig hjælp til enlige mødre og til familier med helt små børn, som flere har været inde på, mener jeg nu stadig, at den bedste løsning må være en ret til halvdagsarbejde — altså en virkelig ret — hvor samfundet så supplerer lønnen op til normalløn, således at man ikke i 2-3 år binder en enlig mor til at gå hjemme og leve på et meget lavt niveau — for det må det jo blive, hvis hun skal leve af en eller anden form for støtte. Ofte vil hun samtidig have dårlige boligforhold og komme til at mangle kontakt med andre mennesker, fordi hun både af økonomiske grunde, og fordi hun har barnet, ligesom bliver lukket inde og kun

har barnet at beskæftige sig med. Stiller vi hende sådan i 2-3 år, vil det være svært for hende senere at komme ud i erhvervslevet. Jeg tror, det er forkert at gøre det.

Jeg indrømmer, at jeg meget gerne ville se nogle flere undersøgelser på hele dette område, så vi vidste lidt mere om, hvad vi har med at gøre. Hver gang vi har disse diskussioner, savner jeg også blot et lille ord om faderens betydning for børnene. Jeg tror nemlig, den ofte er større, end man gør sig klart.

Jeg mener som sagt ud fra det kendskab, vi har i dag, at det mest hensigtsmæssige vil være en ordning, der giver adgang til halvdagsarbejde, og at samfundet så supplerer lønnen op både for de enlige og for de gifte, der har små børn.

Johan Asmussen: Man kan diskutere, hvor rimeligt det er, at folketinget bruger en del tid på en fornyet førstebehandling i et tilfælde, hvor det kun drejer sig om at løfte et lovkompleks over fra det ene folketingsår til det andet, fordi man ikke har nået at gøre det færdigt før.

Jeg skal i hvert fald indskrænke mig til i det væsentlige at henvise til mine bemærkninger ved den egentlige førstebehandling den 16. marts i år, Folketingstidende 1965-66, sp. 3990, men undlade at falde for fristelsen til at læse op, hvad jeg sagde dengang — allerede af den grund, at jeg selv tidligere har harceleret over, at andre har benyttet denne fremgangsmåde. Jeg skal dog gøre et par enkelte bemærkninger, som bl. a. udvalgsbilagene kan give anledning til. Vi har jo ikke lejlighed til at følge udvalgsarbejdet, men må indskrænke os til at prøve at blade lidt i alt det trykte materiale, vi får.

Først børnetilskuddene. Vi har jo en børnetilskudsordning, og vi er klar over, at det skal vi under en eller anden form blive ved med at have, men de uafhængige mener, at den rette måde at løse dette problem på er at gøre det således, som vi har tænkt os i det skattereforforsslag, vi har fremsat, og hvor hovedtanken på dette område er, at man fastsætter en skattefri bundgrænse, indrettet efter familiernes størrelse med et vist beløb for voksne og et vist beløb for børn. For øvrigt indebærer det beløb, vi har sat som skattefri bund-